

Fővárosi Törvényszék
21.P.20.723/2022/8-II.

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Molnár Noémi Fanni (cím1.) ügyvéd által képviselt

felperes (felperes címe) felperesnek

a Dudás Hargita Závodnyik Ügyvédi Iroda (cím2., ügyintéző ügyvéd: dr. Dudás Gábor) által képviselt

alperes (alperes címe.) alperes ellen

közérdekű adat kiadás iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül az elektronikus levélcímre a felperes részére küldje meg a 2009 októberében tartott kormányülések időpontjait, valamint az ülésekről készült összefoglalók másolatát és mellékleteit.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36.000 (harminchatezer) forint perköltséget.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéletáblához, melyet az elsőfokú bíróságnál kell elektronikus úton benyújtani.

A bíróság figyelmezteti a feleket, hogy a fellebbezési határidőbe a július 15-től augusztus 20-ig terjedő időszak is beleszámít.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet kötelező, ezért a fellebbezést benyújtó félnek jogi képviselőt szükséges meghatalmaznia. Ha a fellebbezést benyújtó fél jogi képviselővel nem rendelkezik, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a

fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

Indokolás

[1] A bíróság a felek előadása és az általuk csatolt okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

[2] A felperes által kiadni kért 2009 októberében tartott kormányületekről készült összefoglalók és azok mellékletei az alperes őrzésében állnak.

[3] Felperes – törvényes képviselője útján – 2022. január 6. napján elektronikus úton közérdekű adatigénnyelssel fordult alpereshez, melyben a 2009 októberében tartott kormányülések időpontjait, valamint az üleésekről készült összefoglalók másolatát és mellékleteinek elektronikus úton való megküldését kérte.

[4] Alperes 2022. január 22. napján kelt, és aznap megküldött iktatószám1 iktatószámú válaszelevelében az adatigénnyelés teljesítésére nyitva álló határidőt meghosszabbította hivatkozással a veszélyhelyzet idején az egyes adatigénnyelési rendelkezésektől való eltéréséről szóló 521/2020. (XI. 25.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdésére, majd 2022. február 21. napján, hétfőn megküldött, iktatószám2 iktatószámú válaszelevelében az adatigénnyelés teljesítését az alábbi indokolással megtagadta: az Alkotmánybíróság 32/2006. (VII.13.) számú határozatában (a továbbiakban: AB határozat) a kormányülések nyilvánosságáról akként foglalt állást indokolásának IV. részében, hogy a nyilvánosság kizárásának, illetve korlátozásának célja, hogy a kormány tagjai szabadon és részletekbe menően vitázhassanak az egyes előterjesztésekről és az ülésen felmerülő politikai, gazdasági, illetve társadalmi kérdésekről. A nyilvánosság kizárása elősegítheti, hogy az ülésen elhangzó felszólalások ne váljanak kortesbeszéddé. Az AB határozat további indokolásának értelmében az állam abban az esetben korlátozhatja az alapjogokat, ha a legitim cél védelme más módon nem érhető el.

[5] A felperes 2022. március 22. napján keresetet terjesztett elő alperessel szemben, melyben kötelezni kérte az alperest a 2009 októberében tartott kormányülések időpontjainak, valamint az üleésekről készült összefoglalók másolatának és mellékleteinek felperes részére elektronikus úton való megküldésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján perköltség megfizetésére azzal, hogy általános forgalmi adó fizetésére nem köteles.

[6] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségeiben való marasztalását kérte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján azzal, hogy általános forgalmi adó fizetésére nem köteles.

[7] A felperes a közérdekű adat kiadása iránti pert arra alapítottnan indította meg, majd tartotta fenn keresetét alperessel szemben, hogy az alperes őrzi a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit) 7. § (3) bekezdés értelmében a felperes által kért adatokat. 2022. május 24. napján az alperes önálló jogi személy minősége megszűnt, a 2022. évi II. törvény 2. §-a értelmében az alperes a hivatal alá tartozik, de önálló szervezeti egységet képez, melynek feladatköre a 182/2022. (V.25.) kormányrendelet 5., 6. §-ai alapján változatlan. Figyelemmel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotörvény) 31. § (4) bekezdése alapján a perben fél lehet annak ellenére, hogy nincs önálló jogi személyisége. Az alperes osztotta azt a felperesi álláspontot, miszerint a perben az alperes önállóan perképes.

[8] A felperes utalással az Infotörvény 3. § (5) bekezdésében foglalt közérdekű adat fogalmára állította, hogy az általa kért adatok közérdekű adatok.

Az alperes vitatta, hogy az adatigénylés jogalapja az ezirányú kérelem előterjesztésekor hatályos jogszabály, azaz az Infotörvény lenne; állította, hogy arra az adat keletkezésekor hatályos, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv) rendelkezéseit, így az Avtv. 2. § 4. pontba foglalt közérdekű adat fogalmat kell alkalmazni. E körben az alperes hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.154/2006/5. sorszám alatti ítéletére. Azzal érvelt, hogy az Avtv. 2. § 4. pont szerinti közérdekű adatként való minősülés első feltétele, az adatok birtokban tartása teljesül, ugyanakkor a második feltétel, az alperes tevékenységéhez való kapcsolódás nem áll fenn, a kiadni kért adatokat csupán tárolja az alperes. Utalt arra, hogy a felperest terheli annak bizonyítása, hogy a kért adatok közérdekű adatok és azok az alperes kezelésében állnak, mely kötelezettségének felperes nem tett eleget.

A felperes ezzel szemben vitatta, hogy a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.154/2006/5. számú határozata jelen perre irányadó lenne figyelemmel arra, hogy az a személyes adatok védelme körében született, polgári jogi szerződésben lévő adatokra vonatkoztatható. Utalt arra is a felperes, hogy az alperes által hivatkozott BH2008.333 eseti döntés a közérdekű adatigénylés kapcsán kifejezetten rögzíti, hogy nem az adat keletkezése, hanem az annak igénylésekor hatályos jogszabályokat kell alkalmazni. A felperes érvként hozta fel azt is, hogy az alperesi álláspont a pert megelőző eljárásban, majd a perben nem konzekvens: az alperes a pert megelőzően az első határidő-hosszabbítás körében a veszélyhelyzeti kormányrendeletre hivatkozott még, amely feltételezi, hogy az adatigénylést teljesíteni kívánja. Végezetül a felperes hivatkozott a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság 2022. február 28-i ajánlásában foglaltakra, amelyek szerint a közérdekű adat kiadását önmagában megalapozza az a körülmény, hogy a közérdekű adat e szerv kezelésében van, vagyis az adatigénylés teljesítésének önmagában nem képezi akadályát az a körülmény, hogy az igényelt közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adat nem a közfeladatot ellátó saját tevékenységére vonatkozik, illetve nem a saját működésével összefüggésben keletkezett.

A perben az alperes védekezését (6. ssz. alatti jegyzőkönyv) akként tartotta fenn e körben, hogy továbbiakban azt állította a közérdekű adat minőségét kell az adat keletkezésekor hatályos jogszabály szerint megítélnie a bíróságnak. Az alperes – utalással a bírói gyakorlatra

– kifejtette, hogy a megelőző eljárásban előadott megtagadási ok nem köti, alperes a korábban előadottakat a perben csupán kiegészítette. Az alperes a NAIH állásfoglalással szemben a Kúria Pfv.20.063/2016/4. számú ítéletre hivatkozott.

[9] Az alperes másodlagosan azzal védekezett, hogy adatfeldolgozónak és nem adatkezelőnek minősül és a bírói gyakorlat (Kúria Pfv.20.063/2016/4., a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.276/2008 [BH.2008.333.]) alapján adatkiadásra csak az adatkezelő kötelezhető. A Kúria hatályos gyakorlatára hivatkozással állította, hogy az adatfeldolgozói és az adatkezelői minőség a közérdekű adat kezelése körében is eltérhet egymástól. Adatkezelőnek az minősül ugyanis, aki döntéseket hoz meg az adattal kapcsolatban, utasítást tesz, az adatkezelés célját meghatározza. Az alperes nem határozza meg az adatkezelés célját, nem hoz döntést az adatokkal kapcsolatban, így nem minősülhet adatkezelőnek sem.

A felperes az alperesi vitatással szemben két ellenérvet hozott fel: egyrészt álláspontja szerint a tárolás megfeleltethető az adatkezelés fogalmának, az adatfeldolgozás csak a személyes adatok körében értelmezhető; másrészt vitatta, hogy a felhívott kúriai eseti döntés a jogvitára irányadó lenne, mert az eseti döntés a személyes adatok védelme körében tartalmaz megállapításokat, polgári jogi szerződésben lévő adatokra vonatkoztatható, abból általánosítás nem vonható le, jelen perben más jogi kontextus áll fenn. Érvelt azzal is, hogy a BH. 2008. 333. szám alatt közzétett Legfelsőbb Bírósági eseti döntést a 6/2016. (III.11.) AB határozat felülírta. A 6/2016. (III.11.) AB határozat [33.] sorszám alatti indokolás bekezdése elvi jelleggel mondja ki, hogy a cél meghatározásának kötelezettsége nem érvényesül a közérdekű adatok esetében. Utalt a felperes arra, hogy az Alkotmánybíróság is ezen az alapon mondta ki a Fővárosi Ítélet táblá döntését alaptörvény-ellenesnek. A célhoz kötött adatkezelés kizárólag a személyes adatok esetében törvényi kötelezettség. Mivel a közérdekű adatoknál nem követelmény a cél rögzítése, ezért irreleváns a célhoz kötöttség meghatározójának, a cél meghatározásának kérdése is.

[10] Végezetül az alperes az Infotörvény 30. § (5) bekezdésére hivatkozással harmadlagosan akként terjesztette elő védekezését, hogy a kért adatok kiadhatóságához el kell végezni a nyomós közérdekűségi tesztet, vagyis hogy mihez fűződik nagyobb érdek, az adatok nyilvánosságához vagy pedig az adatkiadás megtagadásához. A harmadlagos védekezését az alperes azon Kúriai gyakorlatra alapította, amely szerint az Infotörvény 30. § (5) bekezdését kiterjesztően értelmezve, így adó, bank, üzleti titok körében is el kell végezni a nyomós közérdekűségi tesztet. Példaként hivatkozott arra, hogy a Közbeszerzési törvény kifejezetten meghatározza, hogy melyek a nyilvános adatok, de a Kúria gyakorlata ezt akként módosítja, hogy azon túlmenően is el kell végezni a nyomós közérdekűségi tesztet. Az alperes hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat (Kúria Pfv.21.135/2017/10; 3/2015 (II.2.) AB határozat) alapján attól függetlenül kell elvégezni a közérdekűségi tesztet, hogy adatfeldolgozónak vagy adatkezelőnek minősül-e az adatkezelési műveleteket végző. Az alperes az Infotörvény 27. §-ára hivatkozni nem kívánt (6. sorszám alatti jegyzőkönyv), továbbá akként nyilatkozott, hogy a 32/2006. (VII.13.) Alkotmánybírósági határozatban foglaltak vizsgálhatók e körben.

A felperes is állította, hogy a közérdekűségi tesztet le kell folytatni, ugyanakkor azzal érvelt, hogy egyrészt azt csak az adatkezelő folytathatja azt le, másrészt – hivatkozással a 32/2006. (VII.13.) AB határozatban foglaltakra –, hogy annak eredményeképpen tekintettel az adat keletkezése óta eltelt időre az adatkiadás nem tagadható meg.

[11] **A kereset az alábbiak szerint alapos.**

[12] A bíróságnak az eljárás során mindenekelőtt az alperes perképességéről kellett döntenie. A perfelvételi tárgyaláson a felek is egyezően nyilatkoztak, hogy az alperesi státuszváltozása nem értékelhető jogutódlásként figyelemmel a jelen perben alkalmazandó jogszabályok együttesére. A bíróság osztotta a peres felek egyező álláspontját: a Kit. 7. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy az ülésről készült összefoglaló eredeti példányát és mellékleteit az alperes őrzi. E jogszabályhely együtt értelmezendő az Infotörvény 31. § (4) bekezdés első mondatában foglalt azon rendelkezéssel, miszerint perbeli jogképességgel egyébként nem rendelkező is lehet fél a közérdekű adat megismerése iránti igény elutasítása esetén megindítható perben. Mivel a felhívott rendelkezésekre tekintettel a jelen perrel érintett közérdekű adat őrzésének feladata változatlanul a jogi személyiséget vesztett alperesnél maradt, ezért az anyagi jog szabályai szerint jogutódlásról nem beszélhetünk, ekként a bíróságnak a perbeli jogutódlásról sem kellett rendelkeznie.

[13] A bíróságnak a jogvita érdemében mindenekelőtt abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes által gyakorolni kívánt adatmegismerési jog az adat keletkezésének időpontjában hatályos jogszabály, az Avtv. (alperesi álláspont), avagy az adatmegismerési kérelem előterjesztésekor hatályos Infotörvény (felperesi álláspont) alapján ítélandó-e meg azzal együtt, hogy a felek egyezően adták elő, hogy a két jogszabály perrel érintett rendelkezései nagyfokú hasonlóságot mutatnak.

[14] Az alperes előadta (8. jegyzőkönyv), hogy ellentétes legfelsőbb bírósági döntések születtek arra vonatkozólag, hogy az adat keletkezésekor, vagy annak igénylésekor hatályos jogszabály az alkalmazandó. Az alperesi álláspontot alátámasztandóan hivatkozott eseti döntés, a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.154/2006/5. számú, nem precedensképes határozata főtárgyát tekintve nem volt a perben irányadó figyelemmel arra, hogy az eseti döntés alapjául szolgáló jogvita középpontjában utóbb közérdekűnek minősített személyes adat állt, míg jelen perben az adat minőségének változása nem merült fel. Továbbá maga az eseti döntés is kimondja (a határozat végétől számított 4. bekezdésben), hogy „az Avtv. hatályba lépését megelőzően keletkezett közérdekű adatok megismerése ugyanis az Avtv. alapján lehetséges”, vagyis arra az álláspontra helyezkedik, hogy speciális körülmény (adat minőségének változása) hiányában az adatigénylés időpontja irányadó az alkalmazandó jogszabály kijelölésére. A BH2008.333 is rögzíti, hogy a közérdekű adat megismerése iránti igény elbírálása során általában nem a közérdekű adat keletkezése idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket, hanem az igény érvényesítésekor hatályos jogszabályokat kell alkalmazni. Az alperes olyan speciális körülményt, mely e főszabály alóli kivételre okot adna azonban nem jelölt meg.

[15] Megjegyzi a bíróság, hogy az Infotörvény alkalmazandóságára vezet a Kit. 7. § (3) bekezdésének utaló szabálya folytán felhívott egyéb jogszabályokkal, közelebbről a közokiratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 29. §-sal való együtt értelmezése is. A per elbírálása szempontjából ez azért bír jelentőséggel, mert az alperes által őrzött, kormányületekről készült összefoglalók és azok mellékletei a Kit. 7. § (3) bekezdés értelmében úgynevezett maradandó értékű iratok, közokiratok, melyeket az 1995. évi LXVI. törvény 12. § (1) bekezdés értelmében 15 év után közlevéltárnak kell átadni, s melyek kapcsán a kutatási, illetve tájékoztatási kérelem részleges vagy teljes megadása esetén (a közlevéltárnak való átadást követően) a 29. § értelmében kifejezetten is az Infotörvénynek a közérdekű adat megismerése iránti igény elutasítása esetén

megindítható perre vonatkozó szabályai alkalmazandók. Logikusan következik mindebből, hogy a közlevéltárnak való átadást megelőzően is ugyanezen jogszabály, tehát az adatközlés iránti kérelem előterjesztésekor hatályos Infotörvény rendelkezései nyerjenek alkalmazást.

[16] Mindezek alapján a felek közötti jogvitára az Infotörvény rendelkezéseit kellett a bíróságnak alkalmaznia, s ez alapján kellett az alperes védekezése mentén a felek közötti jogvitát eldöntenie. Az alperes védekezésében a kiadni kért adatok közérdekűségét vitatta (I.), hivatkozott az adatkezelői minőség hiányára (II), végezetül az érdekmérlegelés alapján (III.) kérte a keresetet elutasítani.

Ad. I.

[17] Az alperes végleges védekezése szerint a közérdekű adat minőségét kell az adat keletkezésekor hatályos jogszabály szerint megítélnie a bíróságnak. A bíróságnak azonban nem kellett elvégeznie a kért adat minősége tekintetében akár az Infotörvény, akár az Avtv. rendelkezései alá való subsumálhatóság vizsgálatát, mivel ezt a jogalkotó elvégezte azzal, hogy Kit. 7. §-nak (3) bekezdés 2. mondatában (mely egybevág az adat keletkezésekor hatályos, a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 13/A. § (5) bekezdésével) egy konkrét utaló szabályt helyezett el, nevezetesen, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló rendelkezéseket kell alkalmazni. Fontos a jogszabály megfogalmazása kapcsán, hogy az nem más törvényt (az Avtv-t, illetve az Infotörvényt) hív fel általánosságban, hanem azon belül a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezések összességére mutat, egyértelműen kifejezésre juttatva a jogalkotói szándékot, azt, hogy az összefoglaló és mellékletei közérdekű adatnak minősülnek (*interpretatio grammatica*). Az Alkotmánybíróság 32/2006. (VII.13.) határozat IV.2.3. pontja is ekként tekint a kormányületekről készült dokumentációra. Minderre tekintettel a perben egyértelmű volt, hogy a perrel érintett adatok – a kormányületek időpontjai, azok összefoglalói és annak mellékletei – közérdekű adatoknak minősülnek.

[18] Az adatok közérdekűsége körében ezért az az alperesi hivatkozás, hogy mikortól készíti elő aláírásra az alperes ezeket az összefoglalókat, illetve, hogy az Avtv. 2. § 4. pontja (hasonlóan az Infotörvény 3. § 5. pontja egyik fordulata) a közérdekű adat fogalmát a tevékenységhez tartozáshoz köti, ekképpen irreleváns, továbbá a jogszabályi megfogalmazás kiüresítette az adat közérdekűsége körében a felperest terhelő bizonyítási kötelezettséget is.

Ad. II.

[19] Ezt követően tért rá a bíróság annak vizsgálatára, hogy adatfeldolgozó-e, vagy adatkezelő-e az alperes s ebből kifolyólag lehet-e címzettje az adatigénylési kérelemnek általánosságban, illetve közérdekű adatigénylés esetén.

[20] A bíróság egyrészt az alperes adatkezelői minőségének elfogadhatóságára utaló indíciumot látott magában a jogszabály megszövegezésében is (*interpretatio grammatica*), mert az Infotörvény 3. § 10. és 18. pontja (ahogy az Avtv.2. § 9. és 16. pontok is) a személyes adatok körében hívja fel az adatfeldolgozás fogalmát, illetve az adatkezelés magában foglalja a tárolást is, így önmagában ezen mozzanat alapján nem dönthető el, hogy az alperes adatkezelő-e.

[21] A bíróság döntésénél mérvadó az a körülmény volt, hogy az adatfeldolgozó egy olyan fogalom, amely önmagában nem értelmezhető, az csak az adatkezelő fogalomhoz viszonyítottan létezik, vagyis ahol van adatfeldolgozó ott szükségképpen lennie kell adatkezelőnek. A bíróság ezért azt vizsgálta, hogy a perbeli esetben a konkrét adatokra tekintettel milyen adatkezelői feladatok lehetnek, ki az adatkezelő (*interpretatio logica*).

A Kit. 7. § [különösen annak (3) bekezdése alapján] megállapítható, hogy az alperes kvázi levéltári funkciót lát el a kormányületekről készült összefoglalók és azok mellékleteinek őrzésekor. Ezt az indokolást az is alátámasztja, hogy a hivatkozott 1995. évi CLXVI. törvény 12. § (1) bekezdése szerint nem selejtezhető köziratként 15 év után (illetve a meghosszabbított határidő leteltét követően) az illetékes közlevéltárnak kerülnek átadásra, azzal, hogy a közlevéltárak már felügyeletet gyakorolnak annak átadása előtt is. Mivel maga az alperes is utóbb akként nyilatkozott (8. ssz. jegyzőkönyv), hogy az adatkezelés célhoz kötöttsége fogalmilag kizárt közérdekű adatok kezelése körében, ezért csak megjegyzi a bíróság, hogy az adatkezelés célját a Kit. 7. § (3) bekezdés figyelemmel a 1995. évi CLXVI. törvény rendelkezéseire maga határozza meg, ekként az adatkezelés célja: a maradandó értékű iratok őrzése, így az adatkezelés céljának alperes által való meghatározhatóságának hiánya nem vezet az alperes adatfeldolgozói minőségének megállapítására.

Az alperes azért nem minősül adatfeldolgozónak, mert adatfeldolgozás alatt az adatkezelő megbízásából vagy rendelkezése alapján eljáró adatfeldolgozó által végzett adatkezelési műveletek összességét értjük és perbeli esetben az őrzést (alperesi szóhasználatban tárolást) jogszabály telepítette alpereshez, vagyis nincs adatkezelő, aki erre megbízást adott volna, rendelkezett volna annak bármilyen mozzanatáról.

[22] A Kúria precedensképes Pfv.20.063/2016/4. számú eseti döntése tényállása olyan nagy fokban tért el a perbeli történeti tényállástól, hogy azt a bíróság a jelen perben nem tudta irányadónak tekinteni. A bíróság tehát nem eltért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 346. § (5) bekezdés értelmében a Kúria döntésétől, hanem a döntés történeti tényállási elemei olyan mértékben tértek el a perbeliétől, hogy erre tekintettel nem volt a megjelölt kúriai döntés irányadó jelen perben. A hivatkozott eseti döntésben ugyanis a jogvita eldöntésekor lényeges körülmény volt, hogy egy tankerület volt az adatigénylési kérelem címzettje, és – a felperes helyesen hivatkozott arra –, hogy a jogvita középpontjában a feladatmegosztás állt. A bíróság jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a Kúria azzal hagyta helyben a jogerős, elsőfokú ítéletet helybenhagyó másodfokú ítéletet, hogy kiemelte az elsőfokú bíróság döntéséből azt, hogy a salgótarjáni tankerületet nem is adatfeldolgozónak, hanem adatközlőnek minősíthető. Ezzel szemben perbeli esetben a Kit. 7. § (3) bekezdése egyértelműen rendelkezik, hogy az őrzési funkciót az alperes látja el. Az alperes által megjelölt BH2008.333. esetében az adatkezelés célját a kormány határozta meg, ellentétben jelen perrel, ahol jogszabály határozta meg az adatkezelési célt.

[23] Az adatok jellegére és körére tekintettel tehát a perbeli esetben egy őrzésre korlátozódó sui generis adatkezelést végez az alperes.

Ad. III.

[24] Harmadlagosan az alperes az Infotörvény 30. § (5) bekezdés alapján – utalással a 32/2006. (VII.13.) AB határozatra – állította, hogy az érdekmérlegelés (közérdekűségi teszt) alapján nincs helye a felperes által igényelt adatok kiadásának.

[25] Az Infotörvény 30. § (5) bekezdése értelmében amennyiben a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél. A felhívott jogszabályhely diszpozíciójából a per eldöntése szempontjából releváns, hogy törvény írhatja elő az adatkezelő mérlegelését és a megtagadás alapját szűken kell értelmezni.

[26] Törvényhelyre az alperes nem hivatkozott, sőt a per során szóban (6. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalán) és írásban (7. sorszám alatti előkészítő irat 3. oldalán) kifejezetten akként nyilatkozott, hogy a 32/2006. (VII.13.) AB határozat egyértelműen megalapozza, hogy a perbeli adatkezelés esetében a nyilvánosság kizáráshoz fűződő közérdek jelentősebb súlyú, mint a nyilvánossághoz fűződő közérdek; az érdekmérlegelés a 32/2006. (VII.13.) AB határozatban foglaltak alapján folytatható le. Az alperes a pert megelőzően is általánosságban utalt csak a 32/2006. (VII.13.) AB határozatra azzal, hogy a nyilvánosság kizárása elősegítheti, hogy az ülésen elhangzó felszólalások ne váljanak kortesbeszéddé.

[27] Azt az alperesi védekezést, miszerint a Kúria kiterjesztő értelmezést követ, a bíróság elfogadni nem tudta, mert az alperesi állítással szemben érdekmérlegelés elvégzéséhez törvényi felhatalmazást megkövetelő döntések ismeretesek (az Infotörvény 27. § körében Kúria Pfv.IV.21.537/2016/4; Kúria Pfv.Iv.21.217/2022/5.), másrészt a kiterjesztő gyakorlat ellentétes lenne az Infotörvény 30. § (5) bekezdés azon kifejezett megfogalmazásával is, miszerint a megtagadás alapját szűken kell értelmezni.

[28] Megjegyzi a bíróság, hogy amennyiben a 32/2006. (VII.13.) AB határozatban megfogalmazott szempontok alapján érdekmérlegelés végezhető lenne, abban az esetben sem vezethetne eredményre az alperesi védekezés az alábbiakra tekintettel:

[29] A 32/2006. (VII.13.) AB határozat III.3.2. pontjában az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az Alkotmány 8. § (2) bekezdéséből, 61. § (1) bekezdéséből, 2. § (1) bekezdéséből, valamint 39. § (1) és (2) bekezdéséből fakad a kormányületekre vonatkozó dokumentálási kötelezettség, melynek az Országgyűlés nem tett eleget, ezzel mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő. A per eldöntése szempontjából a 32/2006. (VII.13.) AB határozat IV. részének van jelentősége, amely az ekként dokumentált kormányületek megismerhetőségének korlátait vizsgálta. Abból, hogy a kormányületek nem nyilvánosak (ld.. 7. sorszám alatti alperesi beadvány 1. lábjegyzet) nem vezethető le a kormányületekről készített összefoglaló és azok mellékletei megismerhetőségének kizártsága. Amellett ugyanis, hogy a 32/2006. (VII.13.) AB határozat rögzítette a IV.2.2. pontban, hogy a kormányületek nem nyilvánosak például annak érdekében, hogy a kormány politikájának egységessége megőrizhető maradjon, a kormányzati politika végrehajtása ne hiúsulhasson meg, illetve az elhangzó felszólalások ne váljanak kortesbeszéddé, a határozat a IV.2.3 pontban azt is rögzíti, hogy a zárt kormányüléseken elhangzottakról készült dokumentumok különféle adatot tartalmaznak. Vannak köztük átmeneti nyilvánosságkorlátozást sem tűrő közérdekű adatok (ülés napirendje, döntéshozatalban résztvevők nevei, meghozott döntések és ide sorolhatjuk a kormányületek időpontjait is). Más közérdekű adatok átmeneti titkosítása,

megismerésének korlátozása (a határozat a döntés előkészítés körében keletkezett adatok tekintetében említi meg azt, hogy azok a keletkezésüktől számított 10 évig nem nyilvánosak) alkotmányosan elfogadható. Az Alkotmánybírósági határozat több helyen is rögzíti azonban a nyilvánosságkorlátozás határait: egyrészt azt, hogy időleges korlátozásról lehet szó, másrészt azt, hogy nem titkosítható a kormányületekről szóló összefoglalók, emlékeztetők, jegyzőkönyvek egésze.

[30] Az alperes – védekezésére tekintettel – semmilyen konkrét okot, törvényhelyet nem jelölt meg, amely az adatigényléssel érintett adatok valamelyikének kiadatóságát kizárná, így nem hivatkozott arra, hogy az adatok döntés-előkészítés alapjául szolgálnak [Infotörvény 27. § (5)-(6) bekezdés]; hogy az adatok kezelésének időpontjában a Hivatal vezető minisztere az 1995. évi LXV. törvény alapján, ami az államtitokról és szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény alapján államtitoknak minősítette volna a kiadni kért közérdekű adatok bármelyikét, illetve azok titkosítását minősített adatként fenntartották volna [Infotörvény 27. § (1) bekezdés]. Az Infotörvény 27. §-át nem tartotta alkalmazandónak. Mivel a 2009. októberi kormányületek időpontjai átmeneti nyilvánosságkorlátozást sem tűrő közérdekű adatok, a kormányületek összefoglalói és mellékletei körében pedig az alperes eredménnyel nem tagadhatja meg azok összességének kiadását, egyéb korlátozó okot az e bekezdés elején kifejtettek szerint nem hozott fel, ezért a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott figyelemmel arra is, hogy az adatok keletkezése óta több, mint 10 év telt el és az adatok köre a Kit. 7. § (2) bekezdés szerint kivonatos jellegű. A teljesítési határidő körében a bíróság ítélete a Pp. 344. § (1) bekezdésén alapul.

[31] A felperes pernyertes lett, ezért perköltségét az alperesnek kell megtérítenie, Pp. 83. § (1) bekezdés. A perköltségigényét a felperes jogilag a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdésére alapította. A bíróság a felhívott jogszabályhely alapján állapította meg az ügyvédi költséget, ténybelileg döntését arra alapítva, hogy a felperesnél 1 óra keresetlevél-készítéssel, 2 óra perfelvételi tárgyalással, és azt megelőző 1 óra felkészüléssel, továbbá 1 óra érdemi tárgyalással és 1 óra azt megelőző felkészüléssel, vagyis összesen 6 óra ügyvédi munkával kell számolni, ezért a per vitelével a felperesnek 6 × 6.000,- forint, összesen 36.000 forint ügyvédi költsége merült fel.

[32] Az eljárás illetékmentes az Itv. 56. § (1) bekezdésének o) pontja alapján.

[33] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul. A jogorvoslati határidőről szóló kioktatás a Pp. 148. § (4) bekezdésén, valamint (3) bekezdés a) pontján és Infotörvény 31. § (6) bekezdésén alapul.

Budapest, 2022. július 13.

dr. Fuglinszky Réka s.k.

bíró